

HERRAN JOHDOLLA PALVELEMAAN

Joh. 13:1-20

1. Pääsiäisjuhla oli tulossa, ja Jeesus tiesi, että oli tullut hänen hetkensä siirtyä tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan, jotka olivat maailmassa, ja osoitti heille rakkautta loppuun asti.

2. He olivat aterialla, ja Paholainen oli jo pannut Juudaksen, Simon Iskariotin pojan, sydämeen ajatuksen, että tämä kavaltaisi Jeesuksen.

3. Jeesus tiesi, että Isä oli antanut kaiken hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan luota ja oli palaava Jumalan luo.

4. Niin hän nousi aterialta, riisui viittansa, otti pellavaliinan ja satoi sen vyötäisilleen.

5. Sitten hän kaatoi vettä pesuastiaan ja alkoi pestä opetuslastensa jalkoja ja kuivata niitä pellavaliinalla, joka oli hänen vyötäisillään.

6. Kun hän tuli Simon Pietarin kohdalle, tämä sanoi: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?"

7. Jeesus vastasi: "Mitä minä teen, sitä sinä et nyt käsitä, mutta myöhemmin sinä sen ymmärrät."

8. Pietari sanoi hänelle: "Sinä et ikinä saa pestä minun jalkojani!" Jeesus vastasi: "Eilen minä pese sinua, ei sinulla ole osuutta minun kanssani."

9. Simon Pietari sanoi: "Herra, älä pese vain jalkojani vaan myös kädet ja pää."

10. Jeesus vastasi: "Sen, joka on kylpenyt, ei tarvitse pestä muuta kuin jalat, ja niin hän on kokonaan puhdas. Te olette puhtai-

ta, ette kuitenkaan kaikki."

11. Hän tiesi kavaltajansa. Sen tähden hän sanoi, etteivät he kaikki olleet puhtaita.

12. Kun hän oli pessyt heidän jalkansa, pukenut viitan ylleen ja asettunut taas aterialle, hän sanoi heille: "Ymmärrättekö, mitä minä olen teille tehnyt?"

13. Te kutsutte minua opettajaksi ja herraksi, ja oikeassa olette, sillä se minä olen.

14. Jos siis minä, teidän herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, tekin olette velvolliset pesemään toistenne jalat.

15. Minä olen antanut teille esikuvan, että tekisitte niin kuin minä olen tehnyt teille.

16. Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei palvelija ole herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.

17. Te olette autuaita, jos tämän tiedätte ja näin teette.

18. En minä teistä kaikista puhu. Minä tiedän, ketkä olen valinnut. Mutta tämän raamatunkohdan on käytävä toteen: 'Joka minun leipääni syö, on nostonut kantapäätänsä minua vastaan.'

19. Sanon tämän teille jo nyt, ennen kuin se tapahtuu, jotta sen tapahtuessa uskoisitte, että minä olen se, joka olen.

20. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut. Mutta joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt."

Maljallinen kylmää vettä

"Opettaja, saisimmeko vähän vettä!" Joukko ekaluokkalaisia ihka uusissa koulupu-
vuissaan oli taas ties kuinka monetta kertaa ilmestynyt kirkkomme ovelle. Oli japani-
lainen kesä-heinäkuun helle. Lapset olivat kävelleet jo puolitoista kilometriä koulusta
kotiin päin. Edessä oli vielä kilometri. Helle janotti. He olivat kerran uskaltaneet
pyytämään vettä matkan varrella olevasta kirkosta ja nyt siitä oli jo tullut tapa. Juok-
sin iloisin mielin keittiöön, täytin lasit vedellä ja vein ne eteiseen. Lapset joivat ja jat-
koivat matkaansa.

Pysähdyin miettimään Jeesuksen sanaa:

"Joka antaa yhdellekin näistä vähimmäistä maljallisen raikasta vettä vain siksi, että
tämä on opetuslapsi - totisesti: hän ei jää palkkaansa vaille." (Mt. 10:42)

Mahtaisinko saada noista vesilasillisista taivaassa palkan, vaikka nuo lapset eivät olleetkaan vielä Herran opetuslapsia. Lupaushan koskee vain opetuslasten palvelua eikä palvelua sinänsä, vaikka kaikkien ihmisten palvelu kuuluu toki opetuslapsen tehtävään. Lapset eivät olleet kuulleet vielä evankeliumia, mutta ehkä saivat noista vesilasillisista huomata, että kristillisessä kirkossa saa virvoitusta. Kutsuin heitä pyhäkouluun ja joku heistä taisi tullakin. Rukoilin ja rukoilen, että heistä tulisi Herran opetuslapsia.

Ketä palvelet?

Vesihanan aukaiseminen ja veden tarjoaminen on vähäinen teko. Vai onko? Millä tekojen suuruutta ja pienuutta oikein tuleekaan mitata? Näyttävä palvelu, josta saa aplodit ja kunniamerkkejä - eikö se ole suurta? Pieni ja huomaamaton taas mitätöntä? Jeesus ei suostu tähän meidän väärään ajatteluun. Palvelua ei tee suureksi se, mitä tehdään, vaan se KENELLE palvelus kohdistetaan. Kättelyssä ei ole itsessään mitään erityisen suurta, mutta jokainen muistaa pitkään, jos hän saa tilaisuuden esimerkiksi kätellä presidenttiä. Kristillisen palvelun arvo määräytyy siitä, että se kohdistuu viime kädessä Herraan itseensä.

Jeesuksen esikuva

Pesemällä opetuslastensa jalat ennen kärsimistään ja paistamalla samoille opetuslapsille kalaa ja tarjoilemalla heille leipää ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus osoitti, että ihmismitoin pieneksi arvioitu palvelu sopi Hänelle. Palvelun arvo määräytyy Herrasta, joka ottaa palvelumme vastaan. Tärkeää ei ole siis, millaiset lahjat sinulla on tai kuinka suuria tekoja saat tehdyksi, vaan se palveletko Herraa vai elätkö vain itsellesi. Onnellinen eli autuas on se, joka palvelee Herraa.

Etsiessämme elämän tarkoitusta olemme väärillä jäljillä, jos teemme kysymyksen: "Mitä minun pitää tehdä elääkseni rikasta ja onnellista elämää?" Väärään kysymykseen ei koskaan voi saada oikeaa vastausta. Oikea kysymys kuuluu: "Ketä minä nyt palvelen näissä arkissa askareissani?" Voi olla, että tämän kysymyksen tekeminen voi sitten ratkaisevasti muuttaa myös tekojemme sisältöä. Vain Herran palvelu, Herran eduksi ja hyväksi eläminen, on tie todelliseen onneen.

Herran johdolla palvelemaan

Saarnan aiheena on HERRAN JOHDOLLA PALVELEMAAN. Voidaksemme palvelela, Herran itsensä on avattava meille tie ja Hänen täytyy saada johtaa meitä. Herran sana lupaa nimittäin, että Jumala on valmistanut etukäteen ne hyvät työt, jotka me Herraa palvellessamme saamme tehdä. Ratkaisevaa on siksi, kysyä, mihin Herra Sinä haluat nyt minua käyttää? Missä voin Sinua tänään ilahduttaa? Herran johdosta kyselevä löytää aina palvelumahdollisuuksia.

Tekstimme antaa meille Jeesuksen esimerkin ja opetuksen palvelusta. Siinä Jeesus korostaa, että paraskaan palvelun teorian tunteminen ei tee meistä autuaita eli onnellisia. Vasta sitten, kun me todella käytännössä elämme Jeesuksen opetuksen mukaan, olemme autuaat eli tosi onnelliset.

Herran lahjat Herran hyväksi

Palveleminen on Herran lahjojen käyttöä sen Herran hyväksi, jolle ne kuuluvat. Palvelulla ei siis Herran oma ansaitse mitään, mutta saa silti suunnattoman armopalkan. Hänen pelastumisensa oli armoa ja hän saa armoa armon päälle, kun hänen

palveluksensa saa taivaallisen palkkansa. Herran palvelu ei ole siksi ansioiden hankkimista, vaan kiitosta saadusta armosta. Ihanin armopalkka, minkä uskova voi taivaassa saada on se, että joku hänen palveluksensa kautta evankeliumin kuullut ja Herran rakkaudesta osalliseksi tullut pääsee yhdessä hänen kanssaan ylistämään iankaikkisesti Jeesusta. Ajallisella palvelulla ei ole vain iankaikkista arvoa, koska palveluksen kohde Herra on iankaikkinen, vaan sillä on aina myös iankaikkinen päämäärä. Mitä ikinä Herran työssä teemmekin, pyrimme aina siihen, että yhä useampi ihminen pääsisi taivaalliseen kirkkauteen ylistämään meidän tähtemme kuollutta ja ylösnoussutta Jeesusta Kristusta.

Kestämätön palveluideologia

Mutta mikä sitten oikein saa ihmisen palvelemaan? Koko yhteiskuntamme läpi on viety viime vuosien aikana tietty palvelun ideologia, jolla on selkeästi kristilliset juuret. Olemme rakentaneet palveluyhteiskunnan, jota nyt ollaan purkamassa. Miksi tuo palveluideologia osoittautui niin surkean voimattomaksi kylmien markkinavoimien ja rahan vallan edessä? Siksi, että se rakentui uskoon ihmisen hyvyyteen ja luontaiseen kykyyn ja haluun palvella toisia. Näemme nyt ihmisluonnon itsekkyyden ja omanvoiton pyynnin. Palvelu, joka perustuu siitä saatavaan hyötyyn, ei tule koskaan kestäväksi. Se on vain itsekkyyttä kauniissa vaatteissa.

Voiko syntinen palvella?

Kiirastorstai illan aterialla Jeesus pesi opetuslastensa jalat ja kehotti opetuslapsiaan seuraamaan esimerkkiään käytännössä. Jeesuksen opetus palvelusta on realistista. Se lähtee liikkeelle ihmisten aidosta syntisyydestä. Jeesus tiesi, että luonnollisessa tilassaan ihminen on synnin, kuoleman ja Sielunvihollisen orja eikä kykene eikä itse asiassa haluakaan palvella ketään muuta kuin itseään ja omia etujaan. Ihminen voi kyllä tehdä hyvää, mutta tekee niin viime kädessä vain oman voiton pyynnistä.

Vain Herran hallitsema voi palvella

Jeesus antoi mallin siitä, miten uskovan tulee palvella nöyrästi itsensä alentaen. Palveluun ei riitä pelkästään kauniit sanat, vaan sen tulee olla käytännön elämää. Mutta Jeesuksen opetuksen ydin ei kuitenkaan ollut siinä esimerkissä, jonka Hän antoi. Ihmiselle ei ole nimittäin mitään hyötyä parhaastakaan esimerkistä, ellei hän kykene sitä noudattamaan. Jeesuksen opetuksen ydin olikin siinä, että opetuslapset voisivat palvella Hänen esimerkkinsä mukaisesti vain sikäli kuin he tunnustaisivat Jeesuksen Herrakseen ja Opettajakseen. *"Minä olen teidän Herranne ja Opettajanne. Jos pidätte minua sellaisena ja seuraatte minun jälkiäni, palvelu on teille mahdollista. Ilman minua ette voi tehdä yhtään mitään."*

Jeesus ristin varjossa

Jeesus ei antanut esimerkkiään palvelusta yleisenä opetuksena, vaan yläsalissa kiirastorstai-illan pääsiäisaterian yhteydessä omille opetuslapsilleen. Tekstimme edellä Johannes kuvaa, mitä Jeesus teki, ajatteli ja mistä Hän oli tietoinen riisuessaan viittansa ja sitoessaan orjan tunnusmerkin, pellavaliinan, vyötäisilleen ja pestessään opetuslastensa jalat.

"Jeesus tiesi, että oli tullut se hetki, jolloin hänen oli määrä siirtyä tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan, jotka olivat tässä maailmassa, ja hän osoitti heille täydellistä rakkautta loppuun asti." (13:1)

"Jeesus tiesi, että Isä oli antanut kaiken hänen valtaansa ja että hän oli tullut Isän luota ja oli nyt palaamassa hänen luokseen." (13:3)

Jeesus tiesi, että kukaan ihminen ei luonnollisessa tilassaan, synnin, kuoleman ja Sielunvihollisen orjana voi Häntä eikä Jumalaa palvella. Vain osoittamalla täydellistä rakkautta opetuslapsiaan kohtaan, antamalla oman henkensä heidän syntiensä sovitukseksi, kukistamalla kuoleman ja Perkeleen vallan, Jeesus saattoi avata heille tien sekä taivaaseen että palvelemaan rakkauteen - joka on taivaan olemus. Kun taivaassa ylistetään ja rakastetaan tapettua Karitsaa, se on palvelevaa rakkautta loputtomiin. lankaikkinen elämä ilmenee täällä ajassa jo palvelevana rakkautena niiden elämässä, jotka ovat uskossa Jeesuksen ristin sovitustyöhön ja Hänen ylösnousemuksensa voittoon tulleet hänen omikseen.

Kylpy ja jalkojen pesu

Jeesus tiesi myös, että yksikään ihminen ei pääsisi vapaaksi synnin vallasta, ellei Jeesus itse pesisi häntä puhtaaksi synnin syyllisyydestä ja vapauttaisi häntä synninvallasta Jumalan valtakuntaan. Siksi pestessään opetuslastensa jalat Hän antoi samalla opetuksen siitä, miten ihminen pääsee sisälle Jumalan vapauttamien valtakuntaan. Kun ihminen ensi kertaa tunnustaa ja hylkää syntinsä ja pyytää niitä anteeksi, Jeesuksen ristillä vuotanut veri puhdistaa hänet kokonaan, hänet pestään kokonaan puhtaaksi. Kylpy, johon Jeesus viittaa, tarkoittaa siis kastetta, jonka sisälön eli Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen uskomalla ihminen uudestisyntyy ja pelastuu. Hän pääsee osalliseksi koko Golgatan uhrin ja ylösnousemuksen voiton siunauksesta.

Kaste ja usko

Kun Pietari esteli jalkojensa pesua, Jeesus sanoi, ettei Hänellä ja Pietarilla olisi mitään tekemistä keskenään, ellei Jeesus saisi pestä Pietarin jalkoja. Kun Pietari sen kuultuaan vaati koko ruumiin pesua, Jeesus sanoi, ettei se ollut Pietarille enää tarpeen. Kerran lahjaksi saatu uusi elämä, uudestisyntymisen armo, riittää. Yksi kaste ja yksi usko riittää pelastukseen. Kaste ja usko tekee palvelemisen mahdolliseksi. Vain pelastetut voivat palvella Jumalaa?

Päivittäinen parannus

Mutta pelastuneetkaan eivät voi elää päivääkään ilman jatkuvaa Herran puhdistavaa työtä. Vain sellainen Herran oma, jota Jeesus saa päivittäin pestä liasta, jota palvelun tiimellyksessä on jalkoihin tarttunut, voi pysyä Herran johdossa ja Herran hallinnassa. Mutta juuri tätä puhdistusta Jeesus tänäänkin meille täydellisessä rakkaudessaan tarjoaa, jotta voisimme lähteä iloisin mielin palvelemaan Häntä.

Anna pelastaa itsesi!

Ellet ole Jeesuksen oma, ellet ole vielä päässyt osalliseksi Hänen elämästään, palveleminen on Sinulle mahdotonta. Sinun täytyy päästä osalliseksi Hänen täydellisestä rakkaudesta ennen kuin voit rakastaa muita. Mutta Hänen täydellinen rakkautensa näkyy tänäänkin Golgatan keskimmäiseltä ristiltä. Tunnusta, että elämäsi varsinainen synty on siinä, että et rakasta Herraa, et rakasta lähimmäisiäsi etkä palvele heitä. Pyydä Häneltä anteeksiantamusta, pyydä Hänet elämäsi Herraksi, pyydä Hänet ohjaamaan elämäsi ja johdattamaan sinua. Jos taivutat itsesi Hänen puhdistettavakseen ja hallittavakseen varaamatta itsellesi mitään erivapauksia tai asettamatta mitään ehtoja, saat kokea sen ihmeen, että hän pesee sinut puhtaaksi, antaa

Sinulle uuden sydämen. Hän antaa sinulle elämän ja rakkauden, joka vie sinut palvelemaan Häntä silloin, kun Sinä tiskaat, siivoat, tarjoilet ruokaa, jaat varoistasi ja kerrot ilouutista Jeesuksen rakkaudesta lähimmillesi ja kauempana oleville.

Esimerkki palvelevan rakkauden vaikutuksesta

Yoi'ichiroo Iseki oli alun perin erään Yakaguchin läänissä arvostetun suvun päätalon isäntä.

Kun tapasin (pastori Ei'ichi Itoo) hänet ensi kerran, hän oli sairas ja oli jo sairastanut kokonaiset seitsemän vuotta. Hänestä huokui korkean koulutuksen tuoma jalostuneisuus. Mutta oli ihmisen tausta millainen tahansa, ihminen on heikko synnin houkutusten edessä. Raamatussa sanotaan, että himo synnyttää synnin ja synty kuoleman. Alkoholin, seksin ja rahan ahneuden kiusauksiin ei auta paraskaan koulutustausta tai syntyperä. Ihminen sortuu niihin kuin alas vierivä pallo.

Kuulin, että Iseki oli nuorena ollut erittäin komea mies, jota geishat suosivat. Niin hän sortui syvälle ilotalojen haureuden harjoitukseen, jota pidettiin vielä noihin aikoihin asiaan kuuluvana. Mutta sellainen elämäntapa johti sairauksiin. Kun siis tapasin hänet, hän oli jo pitkään sairastellut vanha mies ja oli joutunut syvälle köyhyyteen. Hänellä oli vaimo ja kolme lasta, mutta kyvyttömänä heitä elättämään pienessä asunnossa asuva perhe oli joutunut sosiaalihuollon varaan, joka ei ollut lähimainkaan nykyistä tasoa. Suvun varakkaat jäsenet olivat pitkään kyllä auttaneet perhettä taloudellisesti. Mutta suku oli kyllästynyt hänen jatkuviin rahapyyntöihinsä ja oli hylännyt hänet sosiaalihuollon varaan. Tämä taas oli synnyttänyt miehessä syvän vihan ja katkeruuden sukulaisiaan kohtaan ja niitä kohtaan, joille hän oli aiemmin tehnyt palveluksia, mutta jotka olivat sitten hänet hyljänneet. Päivät päästään hän oli elänyt purkamalla katkeruuttaan ja kiukkuaan muita kohtaan. Sen seurauksena lopulta kukaan ei halunnut häntä enää tavata ja hän joutui syvän yksinäisyyden valtaan kaikkien hylkäämänä.

Tällaisessa tilanteessa aivan hänen naapuristossaan asunut lämminhenkinen miesopettaja Kei'ichi Ogura, joka oli kristitty, kävi päivittäin aamulla kouluun mennessä tervehtimässä ja kyselemässä sairaan tilaa ja toivottamassa hänelle Jumalan siunausta. Koulusta palatessaan hän jälleen kävi kyselemässä Isekin vointia. Näin tapahtui lähes joka päivä, vaikka hän ei ollut Isekin sukulainen vaan ventovieras. Kun näin oli jatkunut puolisen vuotta, Iseki alkoi ihmetellä, miksi Ogura osoitti hänelle, sairaalle ja omaisuutensa menettäneelle ja sukunsa hylkäämälle miehelle. Aina silloin tällöin opettaja Ogura toi Isekin perheelle myös jotain pientä syötävää tuliaisiksi käytyään oppilaittensa kanssa luokkaretkillä. Tällaisesta ystävällisyydestä Iseki tuli kovin iloiseksi ja alkoi kysellä, mistä tuollainen ystävällisyys mahtoi juontaa juurensa. Iseki sai selville, että Ogura oli kristitty ja kävi joka sunnuntai kirkossa.

Tällainen oli tilanne, kun Ogura eräänä päivänä tuli luokseni ja kertoi, että eräs Iseki niminen sairas mies hänen naapurustossaan osoitti mielenkiintoa kristinuskoa kohtaan, ja pyysi minua käymään hänen luonaan.

Kun menin Isekien yhden huoneen asuntoon, tapasin miehen vuoteen omana. Siitä alkoivat käyntini heillä. Juttelimme kaikkea ja kuuntelin Isekin elämän tarinaa. Annoin hänelle Raamatun ja selitin, miten pelastus löytyy Jeesuksen ristien rakkaudesta. Kun kirkossa oli erityiskokous, kävin vierailevan puhujan kanssa Isekin luona ja tämä puhuja puolestaan jakoi sanaa hänelle. Lisäksi vien miehelle viikoittain jotain hyvää hengellistä luettavaa, sillä hyvän koulutuksen saaneena hän ymmärsi luettua. Toisinaan kävin julistusmatkoilla ja niiltä lähetin Isekille aina kortin, jossa kerroin, että rukoilen hänen toipumistaan, niin että hänkin pääsisi

käymään jumalanpalveluksissa.

Noin vuosi jatkuin näin. Sitten eräänä päivänä käydessäni Isekin luona, hän pyysi, voisiko hän saada kasteen ja tulla seurakunnan jäseneksi. Lisäksi hän esitti toivomuksen, että kaste voitaisiin suorittaa kirkossa, vaikka hän olikin vuoteeseen sidottu. Siihen aikaan ei ollut helppo vuokrata autoa. Mutta ihmiset huomasivat, miten Isekissa oli tapahtunut muutos.

Tuli sitten kastepäivä. Ogura ja muut nostivat Isekin peittojen sisällä rattaille ja vetivät rattaat kirkkoon ja kantoivat hänet sisään. Niin siellä suoritettiin kaste ja hänestä tuli seurakunnan jäsen. Kotona hänen vuoteensa yläpuolelle ripustettiin teline, jolle asetettua Raamattua ja muuta hengellistä kirjallisuutta hän saattoi lukea makuullaan. Hän eli rukouselämää. Hänessä tapahtunut muutos tuli yhä ilmeisemmäksi.

Kerran Hoofun tuli Kimura niminen pastori. Hän tuli evankelioimiskokouksemme vierailevaksi puhujaksi. Pyysin häntäkin tulemaan kanssani Isekin luokse jakamaan hänelle sanaa ja rukoilemaan hänen kanssaan. Niin hän lähti ja avasi Isekien kodissa Raamatun ja jakoi Isekille Herran armon sanaa. Sitten Iseki sanoi pastorille kyyneliin asti iloisena:

”Olen äärimmäisen kiitollinen, että kaukaa tulitte Hoofun kirkkoa palvelemaan ja vieläpä minuakin katsomaan. Kovin mielelläni antaisin pastorille lahjan kiitokseksi, mutta niin kuin näette, olen köyhä eikä minulla ole mitään annettavaa. Siksi haluaisin kiitokseksi laulaa pastorille virren, josta kaikkein eniten pidän. Itse asiassa viettäessäni huonoa elämää lauloin paljon kaikenlaisia renkutuksia. Mutta nyt en niitä laula, mutta aina herätessäni ja levolle käydessäni laulan paria virttä.”

Niin Iseki alkoi laulaa:

”Kun nostan silmäni taivaalliseen kotiini,
kyynelsilmiini loistaa paiste.”

Olin yllättynyt siitä, miten kauniilla äänellä hän lauloi. Hän selitti, että nuorena hän oli soitellut pianoa ja lauleskellut huvinaan.

Nyt hän oli köyhä, mutta taivaallista kotimaata katsellessa ajalliset murheet väistyvät ilon tieltä. Tämä virsi sopi juuri tämän sairaan miehen tilanteeseen. Toisessa säkeistössä sanotaan:

”Herra torjuu tämän maailman viholliset,
eikä minun tarvitse pelätä tulisia nuolia.”

Taivaallisiin suuntautuva Herran oma saa olla turvassa.
Kolmannessa säkeistössä sanotaan:

”Lyökööt vain huolen laineet,
satakoon vain murheet!”

Neljäs säkeistö:

”Sille, joka on nousemassa kohti taivaallista kotia,
nuo eivät mitään voi.”

Viides säkeistö:

”Olen matkalla Herran asuntoon, johon myrskyt eivät lyö,

siellä saa väsynyt sielu ikuisen levon.”

Nämä kaikki viisi säkeistöä laulettuaan Iseki kääntyi kiittämään pastori Kimuraa, jonka silmistä valuiivat kyynelvet.

Kun kävelimme kapeata kujaa kohti kirkkoa ja siellä odottavaa iltakokousta, pastori Kimura sanoi minulle:

”Olipa suurenmoinen potilas. Vaikka tapasin hänet ensi kertaa hänen kasvojaan katsellessani, mietin, että hänessä oli jotain tuttua. Nyt tajuan, hänhän muistutti erästä taulussa näkemääni säteileväkasvoista Jeesusta.”

Totesin siihen, että todellakin hän on nyt säteilevän näköinen, mutta aiemmin, kun hän kantoi katkeruutta, hänen olemuksensa oli ollut aivan erilainen.

Siihen pastori Kimura sanoi sellaista, mitä en hevin unohda:

”Toden totta, evankeliumi muuttaa ihmisen!”

Seitsemän vuotta katkeruuden vallassa elänyt Iseki kastettiin siis kahdeksantena vuonna. Sairastelu jatkui siitä vielä kuusi vuotta. Joka kerta, kun seurakunnan jäsenet kävivät häntä katsomassa, hän lauloi heille kiitokseksi jonkun virren, josta hän erityisesti piti. Näin hän antoi todistuksen Herrasta, niille, jotka kävivät hänen luonaan. Sitten hän pääsi Herran luo. Vaikka olisi vuoteeseen sidottu, voi todistaa Herrasta, jos sydän on suuntautunut taivaalliseen majaan.

Anna pestä jalkasi!

Jos olet jo Herran oma, Herra haluaa tulla luoksesi, ja pestä Sinun jalkasi. Sinun vaipatajasi lähestyy Sinua yhä tänäänkin alhaalta päin. Tarvitset uuden puhdistuksen. Tarvitset uuden anteeksiantamuksen voidaksesi palvella Häntä ja muissa uskovissa Häntä. Tarvitset Herran täydellistä rakkautta. Sinun tulee uudella tavalla ymmärtää, että Jeesus ei ole vain esikuva, vaan myös Herra, joka haluaa päättää, missä ja miten sinä palvelet Häntä.